

ПРОТОКОЛ

№ 19527

гр. София, 03.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание
на трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА

при участието на секретаря НАДЕЖДА В. ПОПОВА
и прокурора С. П.

Сложи за разглеждане докладваното от ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА Частно
наказателно дело № 20231110214965 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:00 часа се явиха:

На именното повикване в 15:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМАТА И. В. К., явява се лично, доведена от Ареста към
НСлС. За нея се явява адвокат В. – упълномощен защитник от ДП.

СРП, редовно призована, изпраща прокурор С. П..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТАТА: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да гледаме делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ СНЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ОБВИНЯЕМАТА по паспорт с
№ XX;

И. В. К., родена на 14.08.1998 г., в гр. Б, българка, български гражданин, висше образование, осъждана, неомъжена, работи на граждански договор, постоянен адрес: гр. Б, ХХХ и настоящ адрес: ХХ

СЪДЪТ разясни правата на обвиняемата в настоящото производство.

ОБВИНЯЕМАТА К.: Разбрах правата си. Няма да правя отвод на състава на съда, прокурора и секретаря.

ЗАЩИТАТА: Отводи няма да правя.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания по хода на съдебното следствие.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДЕЛОТО се докладва с прочитане искането на СРП по чл.64 от НПК за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража” спрямо обвиняемата К..

ПРОЧЕТЕ СЕ.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам така направеното искане. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

ЗАЩИТАТА: Оспорвам искането. Няма да соча доказателства

ОБВИНЯЕМАТА К.: Разбирам искането на СРП. Придържам се към това, което каза моят защитник.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Намирам делото за изяснено от фактическа страна.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което и на основание чл.283 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА писмените доказателства и доказателствени средства по делото.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо Председател, поддържам внесеното искане. Считам, че са налице кумулативно изискуемите от закона предпоставки за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо обвиняемата К.. От събраните до настоящия момент доказателства може да се направи обосновано предположение, че И. В. К. е осъществила престъплението, за което е привлечена като обвиняема, за което се предвижда наказание „Лишаване от свобода“. Горното се извежда от разпитите на свидетелите по делото, протокол за химико-токсикологична експертиза, както и от останалия доказателствен материал.

Към настоящия момент намирам, че по отношение на обвиняемата е налице и другата от кумулативно предвидените предпоставки, визирани в чл. 63 ал. 1 от НПК, а именно реална опасност да извърши престъпление. Същата е осъждана за друго такова престъпление, извършено около година преди процесното деяние. За него е получила наказание „Лишаване от свобода“, с изпитателен срок от три години, като именно в изпитателния срок, извършва настоящото деяние. Очевидно е, че наложеното наказание не е оказало спрямо обвиняемата К., нито превъзпитателно, нито предупредително въздействие.

При така изложените съображения, считам, че спрямо обвиняемата са налице предпоставките за налагане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ и същата единствено би реализира целите, посочени в чл. 57 от НПК. Моля Съдът да се произнесе в този смисъл.

ЗАЩИТНИКЪТ: Уважаема госпожо Съдия, аз Ви моля да не уважавате

искането за вземане на постоянна мярка „Задържане под стража“ на моята подзащитна. Ще призная, че съм леко смутен от аргументацията, която е отразена във внесеното искане, а сега се поддържа и от уважаемия представител на прокуратурата, обвързвайки искането с това, че наложеното в предходно дело наказание, не е изиграло предупредително, превъзпитателно и възпиращо въздействие. Едва ли не такива цели се очаква да постигне постоянна мярка „Задържане под стража“. Само че мярката за неотклонение „Задържане под стража“ не е наказание и по никакъв начин нейното прилагане не може да се обвързва с това да реализира някакво превъзпитателно, възпиращо или друго действие върху на личността на обвиняемото лице. Мярката за процесуална принуда, включително формата за задържане, следва да се преценява единствено и само като такава, обезпечаваща нормалния ход на досъдебното и наказателното производство.

Колегата прокурор е коректен да приеме, че няма никаква опасност от укриване на моята подзащитна и искането на практика се базира единствено върху тезата, че е налице опасност от извършване на престъпление, ако моята подзащитна не е задържана под стража.

Почитаема госпожо Съдия, аз Ви моля да спрете вниманието си на обстоятелството, че деянието, за което е повдигнато обвинение, подчертавам, което ни беше предявено на 02.11.2023 г., е извършено на 01.02.2023 г., т. е., преди повече от 10 месеца. Този десетмесечен период от време много ясно сочи, че личността на г-ца К. не е натоварена с такава висока степен на обществена опасност, която да предполага задържането под стража, като единствена възможност да предотврати извършването на престъпление. Съпоставен с нейната възраст, това е един огромен по продължителност период, както казах, повече от 10 месеца няма абсолютно никакво нейно противоправно поведение.

От материалите по делото, включително по данните за миналата съдимост, е видно, че проблемите на г-ца К. са свързани с много тежки проблеми в нейното психологично здраве. Ще коментирам с огромно съжаление обстоятелството, че в хода на тези 10 месеца провеждано досъдебно производство, под ръководството на районна прокуратура, органите на предварителното разследване не са намерили основание да съберат доказателства за личността на г-ца К., за нейния психологичен

статус, за нейното психиатрично здраве, защото ако това беше сторено, щяха да се установят сериозни проблеми, свързани с нейното здраве, включително суицидни опити, нагласа към подобни действия и изключително тежки разстройства, които са неотносими към хипотезата на постоянен престой в арестно помещение. Не искам да коментирам състоянието, в което изпадна вчера, когато беше обявено постановлението за 72 часа. Вярно, че колегите в администрацията на ареста са положили всички грижи, но смятам, че ако абсолютно самоцелно се прилага тази мярка „Задържане под стража“, само за да бъде възмездена, едва ли не, че отново е изпаднала в ситуацията, идентична на тази, обусловила предходното ѝ осъждане, смятам, че не това е начинът, а това по-скоро ще изиграе един изключително обратен ефект с неприятни последици, включително възможно най-тежки за нейното здраве и живот.

По никакъв начин не искам да оневинявам подзащитната си за това, което се е случило преди повече от десет месеца, но забележете, госпожо Съдия, преди още да се извърши каквото и да е изследване, преди да се направи този дръг-тест, тя сама е заявила пред полицаите, които са я спрели за рутинна проверка, подчертавам, без да е имало никакъв повод, т. е. не е имало абсолютно никакво нарушение на правила за движение или някаква ситуация, която тя да е създала при управление на моторното превозно средство. Тя е спряна за рутинна проверка - нещо, което е абсолютно право и ние разбира се, не го оспорваме, но преди да бъде изследвана, преди дори да бъде попитана, дали не е употребила никакви медикаменти или забранени вещества, тя си е заявила, че няколко дни по-рано е употребявала. Сама го е направила и всъщност това е провокирало извършването на всички изследвания, на които тя доброволно се е подложила, включително и даването на кръвната проба, като е оказала максимално съдействие.

Между другото, ако анализирате показанията на свидетеля ГХ, ще видите външни проявления на точно това нейно психологично състояние, за което преди малко говорих, което се опасявам, че в условието на постоянно задържане наистина ще доведе до изключително тежки, не дай си Боже, непоправими последици за нея.

Но какво прави впечатление? Аз тук не искам да коментирам законовия текст. Вярвам, че за почитаемият Съд, това между другото го коментирах и с

почитаемия прокурор, това нещо е от категорията на ноторно известните обстоятелства, вярвам, че за почитаемия съд не е тайна обстоятелството, че последните месеци се работи много интензивно за законови промени по този текст, по който е обвинена г-ца К., като тенденцията е съставомерността на въпросното деяние да се определя от концентрацията или количествения анализ на забранените вещества, които евентуално водач на МПС е употребил.

Какво прави впечатление в случая? Видно от извършената токсикологична експертиза, т.1 и т.2, кръвното изследване за кокаин, както и за всички останали вещества, е отрицателно. Едва допълнителният лабораторен анализ установява не кокаин, а метаболити на кокаин. В крайна сметка, експертизата на допълнително поставените въпроси се ангажира в приблизителен времеви период за хипотетична употреба на кокаин, в рамките на 3-4 денонощия преди датата на полицейската проверка. Казвам всичко това, защото, ако се случат тези законови промени, които дълго време се коментират и се работи интензивно по тях и се въведе някакъв количествен критерий по отношение употребата и управлението на МПС след употреба, то тогава формално това деяние би попаднало в категорията на ненаказуемите деяния или деяния, които в най-тежкия случай ще повлекат някаква административна отговорност.

Пак казвам, всичко това го казвам, не за да оневинявам, не за да смекчавам това, което е сторено. Коментирам го на фона, все пак, на предпоставките за задържане под стража, тъй като задържането под стража е изключителна по своята тежест мярка за процесуална принуда. Почитаемият съдия е наясно, че в случая става въпрос за деяние, което макар и наказуемо с „Лишаване от свобода“, е от категорията на т. нар. леки престъпления, наказуемо е до 3 години „Лишаване от свобода“, а дори при повдигане на обвинение за тежки престъпления, наказуеми с 5-10 и повече години „Лишаване от свобода“, не винаги се стига до задържане. Напротив, тенденцията е в процентно съотношение в много повече случаи да не се стига до задържане, отколкото да се стига до постоянно задържане. В случая говорим за леко престъпление и отново се връщам на този десетмесечен период след въпросното деяние, който за досъдебното производство е период на абсолютно безвремие, без да се събират каквито и да е доказателства, в

изчакване на токсикологичната експертиза. Пак казвам, ако бяха събрали по-пълни доказателства, съдът щеше да има по-пълна представа за нейната личност и нейното състояние в контекста на изискванията на закона при определяне на мерките за неотклонение. Но така или иначе, това поведение, в което за десет месеца няма абсолютно никакви противообществени прояви, е абсолютна индиция, че нейната личност не е с такава висока степен на обществена опасност, така че единствено задържането да елиминира някакви опасности от противоправно поведение.

На тази основа аз Ви моля, уважаема госпожо Съдия, да не уважавате искането за постоянно задържане. Моля Ви да определите по-лека по интензитет мярка за неотклонение, включително „Домашен арест“, тъй като и той е някаква форма на задържане, разбира се с по-нисък интензитет, но който в пълна степен би могъл да обслужи абсолютно всички цели, които законът поставя пред мерките за неотклонение. На нейната възраст, очевидно е, че доколкото се стига до проявления, които попадат в хипотезите на НК, това е свързано единствено и само с управлението на МПС след употреба на определени препарати. Вече година тя не употребява абсолютно никакви такива вещества и по-важното е, че тя е лишена от датата на проверката, от 01.02.2023 г. до момента и за неопределен период в бъдеще, тя е лишена от възможността да управлява МПС. Т.е., дори да остане на свобода след днешното съдебно заседание и да не бъде с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, няма житейска и правна хипотеза, при която тя да повтори това деяние, което прокуратурата иска да възпре с тази постоянна мярка. Извън контекста на управление на МПС под въздействие на определени вещества, тя няма абсолютно никакви други противоправни деяния, абсолютно никакви данни за противообществено поведение. Това е прекалено тежък удар, включително и това задържане последното денонощие, за да бъде, по народному казано, обеща на нейното ухо, което категорично ще я възпре от проявления в бъдеще.

Аз Ви моля за човечност, моля Ви наистина да отчетете нейното изключително лабилното психологично състояние. Отново казвам, евентуална мярка „Задържане под стража“ би могла да има непоправимо тежки последици за нейното здраве и за нейния живот. Моля Ви да съобразите всичко това и моля в този смисъл за по-лека мярка за неотклонение.

Благодаря Ви!

ОБВИНЯЕМАТА К.: Аз изцяло се придържам към тезата на адвокатата ми. Като цяло, мисля, че това, което съм направила не е до такава степен.

СЪДЪТ, на основание чл.297 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМАТА.

ОБВИНЯЕМАТА К.: Просто съжалявам за това, което съм направила и както каза адвокатът ми, не мисля, че заслужавам такава тежка мярка за неотклонение, защото аз не съм лош човек и не съм застрашила ничий живот и просто Ви моля, ако може да проявите човечност и по някакъв начин да бъдете една идея по-толерантна! Нямам какво повече да кажа.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след съвещание, като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Производството е по реда на чл. 64 НПК. Образувано е във връзка с постъпило искане от представител на СРП за постановяване на мярка за неотклонение „Задържане под стража” по отношение на обвиняемата И. В. К., ЕГН *****.

За да вземе най-тежката мярка за неотклонение, освен базисните предпоставки за валидното привличане на едно лице в процесуалното качество на обвиняем за престъпление, наказуемо с лишаване от свобода, съдът следва да формира извод въз основа на събраните по делото допустими и относими доказателствени източници за съпричастността на обвиняемия към вмененото му престъпно деяние, както и за наличието на някоя от алтернативно дадени опасности – да се укрие или да извърши престъпление.

И. К. е привлечена в процесуалното качество на обвиняем с постановление от 19.10.2023 г. за извършено на 01.02.2023 г. престъпление с правна квалификация по чл.343б, ал.3 от НК, наказуемо с „Лишаване от

свобода” в размер от една до три години и глоба от петстотин до хиляда и петстотин лева.

При съвкупната преценка и интерпретация на приобщените по делото релевантни доказателствени източници съдебният състав достигна до извод, че към настоящия етап от разследването фактът на извършеното престъпно посегателство, неговите времеви и пространствени параметри, механизъм и авторство са подкрепени от събраните доказателства в достатъчна степен, за да формират наличието на обосновано предположение, като първа и основна процесуална предпоставка, изискуема от нормата на чл.63, ал.1 от НПК.

В подкрепа на този извод следва да бъдат съобразени показанията на свидетелите ЮХИ и НДС, които в качеството си на полицейски служители са задържали обвиняемата, лично са възприели обективното ѝ състояние, предприели са нужните за проверка на моментната ѝ психологическа годност да управлява моторно превозно средство действия и присъствали са на тестването ѝ с техническо средство. Техните изявления намират потвърждение в сведенията, придобити посредством разпитите на пристигналите впоследствие и проверили водача с дръг - тест полицейски органи – свидетелите ГГХ и ПС В.. Те са придружили К. до медицинското заведение, в чиято лаборатория тя е предоставила кръв за химическо изследване. Изпълнената процедура е съобразена с изискванията на действащата нормативна база, в частност на Наредба №1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Проведената химико-токсикологична експертиза допринася за консолидацията на събрания доказателствен материал и подкрепя достигнатите изводи за наличието на обосновано предположение. Заключение то ѝ съдържа категоричното становище на изготвилите го вещи лица за доказаната употреба на наркотично вещество кокаин от изследваното лице и приблизителното време на неговия прием.

В тази връзка и в отговор на възраженията на защитника, съдът намира, че обоснованото предположение за авторство на деянието следва да се преценява спрямо действащото законодателство. Евентуални промени в правната рамка, дори и подложени на широка обществена дискусия, се съобразяват едва когато те се превърнат в позитивно право. За

съставомерността на инкриминираното по делото деяние е достатъчно да се установи обективно употребата на наркотични вещества. Кога е извършен техният прием и дали способността на водача да управлява автомобил е била повлияна от тях, доколкото не представлява изискуем обективен критерий, хипотетично може да бъде предмет на обсъждане единствено в контекста на индивидуализация на наказание, в случай че делото бъде внесено в бъдещ момент за решаване по същество от съд, но не следва да се анализира в настоящото производство.

Изброените по-горе гласни и писмени доказателства и доказателствени средства се възприемат от този съд като непредубедени, последователни и вътрешно непротиворечиви. Изводимите от тях факти, разглеждани поотделно и в своята съвкупност дават достатъчна информация за връзката между обвиняемата и реализираното престъпно посегателство. Действително, разкриват се обстоятелства, които следва да бъдат изяснени, включително да бъде проверено психичното състояние на привлеченото към отговорност лице, както и да се осмисли прилагане на други способности за доказване, така че да се достигне до безспорност на изводите по същество в насока изграждане на окончателната теза на държавното обвинение. Въпреки това, понастоящем формираната съвкупност е достатъчна, за да послужи за обосновка на търсената от прокуратурата мярка за принуда. Удовлетворено е изискването доказателствената маса на пръв поглед да позволява разумен извод и обосновано предположение с висок по степен интензитет, че обвиняемата е съпричастен към деянието, за което е привлечен към отговорност. Съдът изхожда и от позицията, че на този етап от производството, с оглед характера на мерките за неотклонение и заложените в тях цели, първата и основна предпоставка, установена в чл.63, ал.1 от НПК, не следва да бъде доказана с онази категоричност, изискуема от закона при повдигане на обвинение от Прокуратурата с обвинителния акт, с който в пълнота се развива обвинителната теза и се детерминират фактическите рамки на процеса.

По отношение на предвидените в закона алтернативно дадени опасности този съдебен състав констатира, че липсва такава от укриване на обвиняемата. К. е с установена самоличност и с известен по делото адрес, което указва нейната трайна фактическа обвързаност с посоченото населено място. Липсват доказателствени източници за обосноваване на склонност у

нея към радикална промяна на местоживеенето.

На различна плоскост следва да се разгледа наличието на реална опасност от извършване на друго престъпление, която според този съдебен състав е пряка и непосредствена, а не хипотетична. Видно от приобщената по делото справка за съдимост обвиняемата е осъждана за престъпление от общ характер, същото по вид като посегателството, за което ѝ е предявено обвинение по настоящото дело. В тази връзка, съдът не възприема аргументите на защитата, с които обосновава ниската степен на обществена опасност на процесното деяние. Независимо от предвиденото в санкцията на нормата на чл.343б, ал.3 от НК наказание, което не категоризира престъплението като „тежко“, по смисъла на чл.93, т.7 от НК, интензитетът на проявление на процесното посегателство не може да се разглежда като нисък. Касае се за деяние, което макар и формално, извън съставомерните свои признаци, обективно е в състояние да постави в опасност широк кръг обществени отношения. Не може да убегне от вниманието на настоящия съдебен състав обстоятелството, свързано с изключително кратката темпорална отдалеченост на датата на влизане в сила на предходно осъждане на К. за същото деяние - 26.10.2022 г., в изпитателния срок на наложеното по което наказание „Лишаване от свобода“ е реализирано и настоящото. Този факт дава основание да се коментира тревожна тенденция в нагласите на обвиняемата, свързано с negliжиране на правни запрети, нежелание от нейна страна самостоятелно да контролира своето поведение и компрометиране на целите на търпяната по предходната присъда санкция. Тези факти допълнително завишават индивидуалната степен на обществена опасност на нейната личност, още повече когато доказателственият материал по делото позволява да се обсъжда приложението и на по- тежка правна квалификация.

Доколкото обективираното чрез действията на обвиняемата престъпно посегателство разкрива завишен интензитет на проявление в сравнение с обикновените случаи на така квалифицирано поведение, то в конкретиката на случая искреният стремеж да бъде защитен общественият интерес следва да надделее над респекта към личната свобода. Обосновава се и разумността на налагане на ограничение върху правната сфера на К., което да засегне временно правото ѝ на свободно придвижване. Същото обаче следва да бъде определено и изпълнено под формата на мярка за неотклонение „Домашен

арест“, която също би способствала за постигане на целите, заложиени в нормата на чл.57, ал.1 от НПК. Този свой извод съдът аргументира въз основа на внимателна оценка на споменатите и от защитата обстоятелства, които не следва да бъдат игнорирани. Те са свързани с изтеклия период от време от датата на деянието до момента, в който е ангажирана отговорността на обвиняемата, отсъствието на регистрирани нейни противоправни прояви, ведно с добросъвестното ѝ процесуално ѝ поведение, демонстрирано в хода на воденото до момента наказателно производство. Определена в този си вид, мярката ще позволи да се постигне баланс между индивидуалното право на свобода и тежестта на престъплението, без този подход да се явява непропорционален за нуждите на наказателното производство или да търпи упрек за снизходителност.

По изложените съображения, съдът намира, че мярката за неотклонение „Задържане под стража“ се явява прекомерна спрямо фактите, разкриващи се по делото. Съобразявайки характера на вмененото на обвиняемата престъпно деяние, нейното съдебно минало и доказателствата по делото, очертаващи проявата ѝ, съдебният състав намира, че адекватна мярка за неотклонение спрямо К. се явява „Домашен арест“, която легална принуда би била съответна като тежест на инкриминираното престъпление и на личността на дееца. Тази мярка следва да се изпълнява на известния за обвиняемата настоящ адрес и да се контролира, на основание чл.62, ал.6 от НПК, чрез средствата за електронно наблюдение, по реда на чл.262 – 275 от ЗИНЗС, чрез поставяне на електронна гривна. Чрез това ограничение ще се постигнат визираните в чл.57 НПК легитимни цели, обезпечаващи ритмичното приключване на наказателното производство. То ще се яви пропорционално на общественния интерес, ще допринесе за реализация на непосредствената задача по чл.1, ал.1 НПК и ще изиграе превантивна роля в насока възпрепятстване на бъдещо несъобразено с нормативните правила поведение от страна на К..

Така мотивиран, на основание чл. 64, ал. 4 НПК, Софийски районен съд, НО, 2-ри състав

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на СРП за вземане спрямо И. В. К., ЕГН *****, на мярка за неотклонение „Задържане под стража”, в качеството ѝ на обвиняем по досъдебно производство №209/2023 г. по описа на 01 РУ - СДВР, прокурорска преписка №2846/2023 г. по описа на Софийска районна прокуратура.

ВЗЕМА мярка за неотклонение „ДОМАШЕН АРЕСТ” по отношение на И. В. К., ЕГН *****, в качеството му на обвиняем по досъдебно производство №209/2023 г. по описа на 01 РУ - СДВР, прокурорска преписка №2846/2023 г. по описа на Софийска районна прокуратура, която да се изпълнява на настоящия ѝ адрес: ХХХ

На основание чл.62, ал.6 от НПК, контролът по спазване на мярката за неотклонение да се осъществява чрез средство за електронно наблюдение по реда на чл.262-275 от ЗИНЗС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и/или протестиране пред СГС, НО в 3-дневен срок от днес.

В случай на обжалване или протест насрочва делото пред СГС за 09.11.2023 г., в 10:00 ч., за която дата страните уведомени от днес.

След влизане в сила на определението, копие от същото да се изпрати на СРП за изпълнение.

Препис от определението, след влизането му в сила, да се изпрати на Началника на 04 РУ - СДВР, за контролиране изпълнението на мярката за неотклонение „Домашен арест“ за сведение и изпълнение.

На основание чл.64, ал.5 от НПК, определението подлежи на незабавно изпълнение, като И. К. следва да бъде освободена незабавно, освен ако не се задържа на друго основание.

Препис от протокола да се издаде на защитника и прокурора, като се изпрати на предоставения от защитника електронен адрес.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 17:55 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____